

It takes a village...

Aan het Lichaam van Christus

Er brandt iets in mijn geest, en het draait allemaal om het opvoeden, trainen en opleiden van de volgende generatie.

Wanneer ik kijk naar de manier waarop wij als Lichaam van Christus functioneren, kan ik niet anders dan opmerken dat we (nog) niet functioneren als één Lichaam. We vinden de volgende generatie in gezinnen, in onze kerken, in onze samenleving, de kinderdagverblijven en/of scholen. Maar in deze geïndividualiseerde samenleving doen we (als Lichaam van Christus) allemaal 'ons' deel. We doen dit echter zonder ouders echt aan te moedigen hun kind op te voeden 'op de weg die het moet gaan' (Spreuken 22:6) en hoe zij de generatie na ons kunnen discipelen.

Met dit artikel willen we het Lichaam van Christus bewustmaken van de gezamenlijke verantwoordelijkheid die we hebben. Het is onze opdracht om samen elk christelijk gezin aan te moedigen, aan te vuren en zo om het gezin heen te staan. We willen dat Christus door hen zichtbaar wordt in de samenleving waarvan het gezin de hoeksteen is.

'Je hebt een dorp nodig om een kind op te voeden'.

Deze bekende uitdrukking heeft waarschijnlijk een Afrikaanse oorsprong en betekent een veilige, ondersteunende omgeving waarin iedereen in het dorp bijdraagt aan de ontwikkeling van een kind (bron AI). Wie bevindt zich in jouw dorp? Wie draagt bij aan de ontwikkeling van de kinderen en waar, of vooral: met wie zijn ze verbonden?

Het is opvallend om te zien hoe wij in het Westen gezin, opvoeding, onderwijs en ontwikkeling van de kinderen hebben vormgegeven in de huidige maatschappij. Het is zeer relevant om te kijken naar Gods oorspronkelijke bedoeling. Wat zou Gods blauwdruk zijn voor het gezin en de kringen om het gezin heen?

We zijn geschapen om in een gezin geplaatst te worden en ook een deel te zijn van Gods gezin: het grotere gezin van gelovigen. We zijn uitgenodigd om gemeenschap te hebben met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. We leven als kinderen van God onder de heerschappij van de Vader, en maken deel uit van Zijn huis in gemeenschap met Hem en met anderen¹.

Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods (Efeze 2:19).

¹ Lynn Alexander – Children, Families & God

Gods gezin

Gordon J. Wenham (1943-2025, een Brits oudtestamenticus, theoloog en auteur), omschrijft dat in het Oude Testament de geboorte van een kind tweeledig was. Je kwam als individu in het huisgezin en als lid in het volk van Israël ter wereld. Elke Israëliër is zich ervan bewust dat zij ook deel uitmaakt van een geheel groter dan alleen het huisgezin, waarin elk lid een speciale plaats of rol of functie toebedeeld heeft gekregen. Wenham legt uit dat elke Israëliër zichzelf zag als deelgenoot van een grote organisatie, en als deelnemer in verschillende teams. Deze 'teams' zijn:

1. Kern/ huisgezin (de zonen) - (vader moeder en kinderen);
2. Uitgebreide familie – grootouders, ooms en tantes, neven en nichten;
3. Familiehoofden - allen die verbonden zijn aan een gemeenschappelijke voorouder;
4. Geslacht – tijdsgenoten, generatie;
5. Stam - bevolkingsgroep met een gedeelde afkomst, cultuur of taal, of groepen die verbonden zijn door gedeelde ideeën, waarden en communicatie.

We zien dat God niet alleen de God van het individu is, maar ook een God van teams, van gemeenschappen (generaties en volkeren) en een God van naties. Gods gezin is veel groter dan ons huisgezin! Hij wil dat we samenwerken omdat we met elkaar zijn verbonden.

Gods volk is een verbondsvolk

In de Bijbel wordt het verbond gezien als de hoogste vorm van samenwerking. Als je binnen dat verbond tegen de afspraken in gaat, zijn de consequenties voor iedereen. Als je echter het goede kiest binnen een samenwerking, zijn ook de vruchten merkbaar

voor iedereen in deze samenwerking. Dit wordt zichtbaar in het leven van Korach.

De Korachieten vervulden de taak van poortwachters en van zangers. Tien Psalmen dragen namelijk het opschrift: 'Van de Korachieten' (NBG), of 'van de zonen van Korach' (HSV). De profeet Samuël was een nakomeling van Korach. De zanger Heman, de dichter van Psalm 88 was een kleinzoon van de profeet Samuël. Tijdens de woestijnreis (Numeri 16) kwam Korach in verzet. Hij was het er niet mee eens dat alleen Aäron en zijn zonen het priesterambt mochten vervullen. Hij ronselde aanhangers (leiders van de Israëlieten, familiehoofden, de aanzienlijkste van de gemeenschap en stamgenoten) en kwam tegen Mozes en Aäron in opstand. Dit had hij beter niet kunnen doen, want hiermee riep hij het oordeel van God over zich af. Hij en allen die hem toebehoorden, werden door de aarde verzwolgen en levend begraven.

Wat opvallend is, is dat de zonen van Korach ontkwamen aan dit oordeel. Zij behoorden tot hen die zich van dit opstandige gezelschap hadden teruggetrokken (Numeri 26:11). In deze gebeurtenis wordt Gods bedoeling met Zijn volk zichtbaar: ieder op zijn plaats, elkaar daarin eren en samenwerkend functioneren met hetzelfde doel. Het niet accepteren van een verkregen plaats of rol binnen het volk was in deze geschiedenis het probleem van Korach; hij rebelleerde tegen de inzettingen van Mozes en dus van God.

Bij zijn nakomelingen zien we een andere hartshouding naar Mozes en God. God, Die hen een plaats gegeven had in de tempel en de eredienst.²In de Bijbel en in de rabbijnse literatuur worden de zonen van

² Oudesporen.nl

Korach een aantal keer vermeld, en steeds wordt hun geloof en hoop in God genoemd.

Kijkend naar David, die tegen God inging door met Bathseba een eenheid te worden, dan zien we een heel andere reactie vanuit God. David werd niet verzwolgen met zijn koningshuis. Hij verloor wél zijn kind en er kwam een vloek over zijn geslacht. En toch... kwam Christus uit zijn bloedlijn!

Een eenheid vormen die God niet bedoeld heeft, brengt altijd consequenties met zich mee.

Alle eer aan Jezus

In tegenstelling tot deze gebeurtenissen uit het oude testament, zijn wij door Christus deelgenoten van het nieuwe verbond. Hij heeft de schuld die voor ons was op Zich genomen en de scheiding tussen God en mensen verwijderd. De weg is vrij! Daarom komt Hem toe alle lof en eer en onze levens aan Hem gegeven.

Profetie uit Openbaring;
En zij zongen een nieuw lied, waarin ze zeiden: Je bent waardig om de rol te nemen en de zegels te openen, want je bent gedood, en met je bloed heb je voor God mensen gekocht uit elke stam, taal, volk en natie. U hebt hen tot een koninkrijk gemaakt en priesters om onze God te dienen, en zij zullen regeren op aarde. (Openbaring 5:9-10 NIV)

Regeren op aarde is een roeping voor elke man, ieder huisgezin, uitgebreide familie, geslachtslijn samen een bevolkingsgroep en werken samen aan dezelfde roeping: deze roeping wordt uitgevoerd door Gods waarden van generatie op generatie door te geven. Toch blijft eenieder zelf verantwoordelijk voor de keuzes en (samenwerking)

verbonden die we sluiten. Maar het principe blijft hetzelfde: de keuzes die we maken hebben invloed op onze stam (bevolkingsgroep) en dus de positie als priester in Gods plan.

Beeld

Op een conferentie van **In His Company** deelde oprichter, Maurice de Korne, een beeld dat hij ontvangen had:

Er waren twee stukken stof die aan elkaar waren genaaid, die eigenlijk niet bij elkaar hoorden. Eén stuk stof vertegenwoordigde het Lichaam van Christus, wij als volk(stam) van gelovigen. Het andere stuk vertegenwoordigde het werk van de tegenstander. God zal deze stukken stof weer van elkaar losscheuren.

Wij hebben ons aangepast en ons verbonden aan wat comfortabel leek, maar verga-ten af te stemmen op wat de bedoeling en wil van God is.

Als pedagoge en oprichtster van een Christus gericht kinderopvangcentrum waar Christus centraal staat zie ik dit beeld van 'verkeerd' verbonden zijn of 'verkeerde' samenwerkingen maar al te vaak. Als we ons hiervan niet bewust zijn en niet proactief handelen, doen we automatisch wat goed klinkt en comfortabel lijkt.

Eigen 'wijsheid'

We hebben een samenleving gecreëerd, gebaseerd op onze eigen 'wijsheid' en zonder een hemels perspectief. We hielden ons niet aan de voorwaarden waaronder Gods plan kon worden uitgevoerd. Onze eigen 'wijsheid' heeft geleid tot:

- Wetten die God en Zijn bedoelingen geen eer gaven.
- Te veel nadruk op het kerngezin. Te wei-

nig nadruk op de teams

- Onderwijs waarin compromissen werden gesloten en de christelijke identiteit moest afnemen.

Het gevolg: we hebben de verbondenheid met God en de impact die we zouden moeten hebben in onze maatschappij verloren. Je zou kunnen zeggen dat het is verzwolgen, verdwenen van de aardbodem. Het gezin zoals God het bedoeld heeft, bestaat nog nauwelijks in het Westen.

Op deze manier zijn er deuren geopend, waardoor de vijand van God en mensen binnenkomt. Dit brengt schade en geen vrucht. De doelwitten van de vijand zijn onze kinderen, de volgende generaties.

God centraal

Een voorwaarde voor Gods plan om werkelijkheid te worden, is dat we Hem centraal stellen en met Hem een eenheid vormen! Dat gebeurt als de gemeenschappen van ouders (bijvoorbeeld kerkgemeenschap, kinderopvang, schoolgemeenschap) bewust voor hun kinderen omgevingen kiezen of creëren waar God wordt gevolgd en waarin de kinderen zelf leren Hem te volgen.

De eerste 3 jaren van het leven van een kind zijn cruciale jaren, ook voor geloofsonderwijs. Een stamgenoot of lid van het Lichaam van Christus is men niet pas vanaf de leeftijd van 4 jaar; je wordt erin geboren en idealiter ook in opgevoed. Baby's en peuters hebben ook hun doel in Hem! Lees Psalm 8:2. Wat we zien is dat veel ouders geestelijk gezien geen idee hebben wat ze deze eerste drie jaren kunnen doorgeven als het gaat om geloof.

Uit de Grote Opdracht in Mattheüs 28:19 heb ik persoonlijk een missie ontvangen: het Koninkrijk van God brengen in de wereld van kinderopvang: 'Ga daarom heen en

leer alle volken(stammen), doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, en leer hen alles te houden wat Ik jullie heb opgedragen'.

Hoewel ik het er in principe mee eens ben dat ouders een primaire, leidende rol spelen in de opvoeding van hun kind(eren), leven we helaas in een gebroken wereld waarin er niet altijd de (financiële) mogelijkheid is om als ouder (kerngezin) thuis te blijven met het jonge kind.

We hebben de noodzaak gezien om kinderopvang aan te bieden waar we op Christus gericht zijn. Hierin kunnen wij naast de ouders staan als partners (stamgenoten) om hen aan te moedigen om de Grote Opdracht voor te leven en ouders ook hulpmiddelen aan te reiken om het jonge kind mee te nemen in de geloofswandeling.

Christusgerichte kinderopvang kan een **'dorp' zijn**, een gemeenschap, een deel van een stam! Een plek waar we onze professionals blijven uitdagen om de liefde van Christus voor te leven, evenals in onze scholen en kerken waar Christus centraal staat.

Er is veel ruimte om relaties met ouders op te bouwen en elkaar te inspireren in geloofsonderwijs. We kunnen Zijn woorden spreken in het leven van kinderen. We leren hen van jongs af aan dat God een persoonlijke God is, en dat alles wat ze zien en leren bij Hem is begonnen. Zo brengen we Gods Koninkrijk in de kinderopvang en het onderwijs. Wat we verlangen te zien, is dat er op de fundamenten die we als Christus gerichte kinderopvang hebben gelegd wordt voortgebouwd in het basisonderwijs!

Eenheid

Een voorwaarde om een generatie op te voeden waarin God centraal staat, is om te

reageren op Gods verlangen: een eenheid met Hem in het midden te vormen. God wil eenheid van gelovigen (Johannes 17:20-21) die de Grote Opdracht uitvoeren (Mattheüs 28:16-20).

Hij keek de mensen aan die in de kring om Hem heen zaten en zei: 'Jullie zijn Mijn moeder en Mijn broers. Want iedereen die de wil van God doet, die is Mijn broer en zuster en moeder' (Marcus 3:33-35)

Het Hebreeuwse woord voor familie, Mishpacha betekent ook: een breder gemeenschappelijk netwerk van vrienden en kennissen, die een gemeenschappelijke band delen³.

Hoe zou onze samenleving eruitzien als alle gelovigen binnen het Lichaam van Christus (gezin, kerk, kinderopvang en onderwijs) zich inzetten voor eenheid met elkaar?

Hoop voor de toekomst

Ik geloof dat we meer dan ooit in een tijd leven dat we als Lichaam van Christus moeten samenwerken en om het gezin, de hoeksteen van de samenleving, gaan staan. Dan zal er kracht van ons uitgaan. Hoe zal de samenleving eruitzien als deze nieuwe generatie leert alles te respecteren wat God heeft opgedragen? Dan zou Gods Koninkrijk door hen gevormd worden, rechtstreeks in de dagelijkse samenleving en in de wereld. Ze geven Gods waarden van generatie op generatie door in de samenleving. Ze functioneren zoals God het bedoeld heeft: stralend licht en zoutend zout, die vrucht dragen tot Zijn glorie! Mag dat ons vurig gebed zijn voor hen?

God roept ons om samen te werken om de krachten te bundelen en Zijn Koninkrijk in

eenheid aan de wereld te tonen. Dat betekent kinderopvang, school, kerk en de samenleving.

Kunnen we samen zo'n gemeenschap voor elk kind najagen? Voor het gezin, voor het volk? Voor onze volgende generaties? Kunnen we dan als volgt concluderen:

'We hebben het Lichaam van Christus nodig om een kind op te voeden in het Lichaam van Christus!'

3 Radioisrael.nl <https://news.kehila.org/>